

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119213681
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119213681.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/X, XXX XX G., právne zastúpeného: JUDr. Martina Fabianová, advokátka so sídlom Hencovská 2043, 093 02 Hencovce, pracovisko Námestie slobody 6, 093 01 Vranov nad Topľou proti žalovaným: 1.) Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48/0, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto IČO: 35 831 154, 2.) Intrum Justitia Debt Finance AG, 6300 Zug, Industriestrasse 13C, právne zastúpených: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenie, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 29Csp/181/2019-62 zo dňa 29.06.2020 takto

rozhodol:

Zrušuje sa rozsudok a vec sa vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) žalobu zamietol a priznal žalovaným v 1. a 2. rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobca si predmetnou žalobou v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. uplatnil nárok na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia z dôvodu, že v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 16C/53/2014 si uplatnil porušenie svojich práv vznesením námietky premlčania.

Dospel k záveru, že v danom prípade zo strany žalobcu nebolo preukázané akékoľvek porušenie jeho spotrebiteľských práv v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 16C/53/2014.

Poukázal na to, že uvedené konanie bolo skončené späťvzatím žaloby zo strany žalovaného v 2. rade, ako právneho nástupcu pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere uzatvorenej so žalobcom zo strany jeho právneho predchodcu spoločnosťou GE MONEY a s. Žalovaný v 2. rade žalobu zobral v plnom rozsahu späť z dôvodu premlčania uplatneného nároku s poukazom na zmenu právnej úpravy zákona č. 250/2007 Z.z. v priebehu súdneho konania, a to vstupom účinnosti ustanovenia § 5b, v zmysle ktorého súdy ex offo v prípade spotrebiteľských zmlúv prihliadali na premlčanie uvedeného nároku.

Podľa názoru súdu prvej inštancie, uplatnenie si premlčaného nároku zo spotrebiteľskej zmluvy v súdnom konaní nemožno posúdiť ako porušenie spotrebiteľských práv predpokladaných zákonom č. 250/2007 Z.z., prípadne osobitnými predpismi.

Poznamenal, že pokiaľ si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie primeraného zadostučinenia aj voči žalovanému v 1. rade, tento nemal postavenie pasívne legitimovanej strany v spore, nakoľko v základnom konaní 16C/53/2014 nemal postavenie dodávateľa, respektíve nadobúdateľa pohľadávky, ktorá bola predmetom súdneho sporu. Tento iba následne vykonával správu predmetného úveru pre žalovaného v 2. rade.

Na základe vyššie uvedených skutočností, preto žalobu voči žalovaným v 1. a 2. rade ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 3Co/101/2017 zo dňa 07.12.2017 a uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn.: 16C/53/2014, v ktorom žalovaný v 2. rade žiadal od žalobcu zaplatiť 3.373,02 Eur s prísl., aj keď v čase podania žaloby žalovaným už slovenské súdy judikovali neprijateľnosť zmluvných podmienok, ktoré obsahovala aj zmluva o úvere, na základe ktorej si žalovaný uplatňoval svoj nárok v súdnom konaní. Žalovaný ako dominus litis v konaní vedenom pod sp. zn.: 16C/53/2014 disponoval konaním a jeho predmetom, a samozrejme z jeho „vôle“ bola podaná žaloba, žalobca to nijako nemohol ovplyvniť. Preto mal za to, že späťvzatie žaloby v konaní, ktoré inicioval žalovaný, nemôže byť pripísané na ľarchu žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý požíva vyšší stupeň ochrany právnym poriadkom SR.

Namietal, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vôbec nezohľadnil skutočnosť, že žalovaný v 1. rade svojimi výzvami žiadal sumu 4.836,21 Eur, aj napriek tomu, že uvedená suma pozostávala aj z nárokov, ktoré sú v rozpore so zákonom (v žalobe už žiadal, aby žalobca uhradil sumu 3.373,02 Eur, čo súd vôbec neodôvodnil).

Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v sume 2.000,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznáva proti žalovaným náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o konkrétnej výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

3. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd, príslušný na rozhodnutie o odvolaní, v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a nasl. CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), upravujúce práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak sa na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za porušenie zodpovedá.

5. Odvolací súd má za nepochybné, že v pôvodnom konaní po sp. zn. 16C/53/2014 sa žalobca (žalovaný v pôvodnom konaní) aktívne bránil tak, že vzniesol námietku premlčania nároku vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 28.03.2014 (č.l. 38 spisu 16C/53/2014). Žalovaný v 2. rade (žalobca v pôvodnom konaní) podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 06.07.2016 vzal žalobu späť v celom rozsahu z dôvodu, že žalovaná pohľadávka bola premlčaná.

Zároveň z uznesenia Okresného súdu Prešov č.k. 16C/53/2014-97 zo dňa 23.01.2017 je zrejmé, že konanie bolo zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby a žalovanému (žalobcovi v predmetnom konaní), bol voči žalobcovi (žalovanému v 2. rade v predmetnom konaní) priznaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu z dôvodu, že zastavenie konania procesne zaviniť žalobca (§ 256 CSP).

6. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že uplatnenie si premlčaného nároku zo spotrebiteľskej zmluvy v súdnom konaní nemožno posúdiť ako porušenie spotrebiteľských práv predpokladaných zákonom č. 250/2007 Z.z., prípadne osobitnými predpismi.

7. Odvolací súd uvádza, že v prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na

primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

9. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.06.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

10. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinností žalobou proti dodávateľovi.

11. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde vyplynie až z právoplatného rozhodnutiu súdu vydaného vo veci samej.

12. Odvolací súd konštatuje, že žalobca sa v pôvodnom konaní úspešne bránil a bránil sa aj tým, že vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalovaným v 2. rade. Navyše žalovaný v 2. rade až po vyše dvoch rokoch od vznesenia námietky premlčania žalobcom vzal žalobu späť, pričom konanie na súde prvej inštancie trvalo tri roky.

13. Právoplatným ukončením konania vo veci pod sp.zn. 16C/53/2014 Okresného súdu Prešov, bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenie práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie.

14. Odvolací súd, vzhľadom na vyššie uvedené uvádza, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak žalobu žalobcu zamietol, nakoľko je toho názoru, že aj keď zmluvné podmienky zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného v 2. rade neboli pre späťvzatie žaloby podrobené súdnej kontrole, bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenie práva umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie, a to z dôvodu jeho aktívnej obrany v pôvodnom konaní, na základe ktorej došlo k späťvzatiu žaloby zo strany žalovaného v 2. rade.

15. V dôsledku konania žalovaného v 2. rade bol žalobca nielenže vystavený bezprostredne hroziacej majetkovej ujme, nad rámec uvedeného bol nútený chrániť svoje práva vznesením námietky premlčania. Nie je snáď ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom, vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy, v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní.

16. V zásade bez ďalšieho je základ nároku na primerané finančné zadosťučinenie daný, ak dodávateľ uplatňuje voči spotrebiteľovi právo, ktoré po vznesení námietky premlčania zo strany spotrebiteľa sa účinne oslabí. V prejednávanom prípade navyše späťvzatie žaloby nemôže byť vykladané v neprospech spotrebiteľa žalobcu, keď k späťvzatiu žaloby došlo ako následok námietky premlčania, teda po úspešnom uplatnení spotrebiteľa v rámci jeho zákonnej obrany.

17. Uvedeným nesprávnym postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Úlohou súdu prvej inštancie bude vo vyššie naznačených intenciách opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu uplatnenom v predmetnom konaní. Súd prvej inštancie svoje závery odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP tak, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé s tým, že už nateraz je základ nároku daný.

20. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).